

tænkelig ved dette Forslag, men blev imøde-
 gaet fra alle Sider i Borgerrepræsentationen
 med den Paastand, at dette var et fuld-
 kommende betryggende Fundament og kunde
 staa i en saa at sige uoverstuelig Fremtid.
 Jeg har derfor følt mig saa meget mere
 beroliget ved dette Forslag, som her er
 Tale om en Jærnbanebrobygning, som heller
 ikke skal være til evige Tider, men har sin
 begrænsede Levetid, og jeg har følt mig
 overtydet om, at det bestaaende Træfunda-
 ment i hvert Fald vilde kunne holde ud lige
 saa længe som den Overbygning, der skal
 opføres derpaa. Hvad dernæst den økono-
 mistiske Side af Sagen angaar, kan jeg ikke
 erkende, at det i og for sig skulde være det
 mest økonomiske, som — det indrømmer jeg
 — det skundom kan være, straks at gaa til
 det dyrere Forslag, thi Forstellen er saa stor,
 at dersom den i Lovforslaget projekterede
 Bro blot staar i 20—25 Aar, saa vil det
 besparede Kapitalbeløb med Renter og
 Renters Rente være tilstrækkeligt til at op-
 føre en ny Bro, endog efter det dyre
 Mønster, til den Tid. Det er disse Be-
 tragtninger, der for mig have været ledende
 til ikke at gaa med til at foreslaa den i
 Lovforslaget opførte Sum af 250,000 Kr.
 forhøjet til 465,000 Kr.

Indenrigsministeren (Jørgerslev):

Det ærede Udvalg har jo været enig i at
 indstille et Punkt, som nu maa siges at være
 Hovedpunktet, nemlig Bemyndigelsen for Re-
 geringen til at overtage Driften af de fal-
 sterste Baner mod at udrede den Sum,
 120,000 Kr. som nu falder paa Gedser-Banen
 alene. Det er ganske rigtig, som den ærede
 Ordfører har udtalt, at der under de For-
 handlinger, der ere førte om Overtagelsen af
 de Lolland-falsterste Baner, er fremkommet
 saadanne Bæmskeligheder, at man maatte op-
 give Haabet om at komme igennem, og nu
 blot her søger en midlertidig Ordning i
 Forventning om, at man om nogle Aar,
 naar den Tid kommer, da Indløsningen i
 Henhold til Loven om Koncessionen til de
 Lolland-falsterste Baner kan ske, kan optage
 Spørgsmaalet igen og maatte gennemføre
 Sagen. Jeg antager, at man vil erkende, at
 man ved at vedtage, at Forpagtningen skal
 overtages af Staten, opnaar det væsentlige.
 Det vil være de ærede Medlemmer, som ere
 bekendte med Forholdene, ganske klart, at de
 120,000 Kr. kun er en formel Ompostering
 af Summen. Summen udredes allerede nu,
 men paa en anden Konto, nemlig paa den
 Lolland-falsterste Banes egen Konto, og det
 er altsaa ikke nogen ny Udgift, heller ikke
 for saa vidt nogen ny Statsudgift, men en

Ompostering, som maa finde Sted, naar man
 vil overtage Jærnbauerne. Jeg har tilladt
 mig at stille et Underændringsforslag uden
 for Betænkningen. Det gaar nu paa, at
 Overtagelsen skal afsluttes uden Brug af
 Stempel, og jeg antager, at man fra alle
 Sider vil være enig i, at dette Forslag bør
 vedtages; det er dernæst en Forglemmelse,
 at det ikke er kommet ind i det oprindelige
 Forslag. Dette er det ene Punkt. Det andet
 Punkt eller rettere de to andre Punkter er
 dels Ophøvelsen af Broen og dels Anskaffelse
 af Driftsmateriale. Med Hensyn til det sidste
 Punkt, kan jeg fatte mig ganske kort. Den
 ærede Ordfører gjorde jo opmærksom paa,
 at der staa kun i Lovforslaget, at Regeringen
 kan give Rentegaranti for Anskaffelsen af
 dette Materiel. Det vil ogsaa være den ærede
 Ordfører bekendt efter Forhandlingen i Fi-
 nansudvalget paa et tidligere Stadium, at
 dette Materiel er bestilt og har maattet be-
 stilles. Samtidig med, at man var enig om
 Ophøvelsen af Matfarten paa Gedser, maatte
 man jo forberede sig saaledes, at man kunde have
 det fornødne Materiel til Raadighed inden
 en rimelig Tid, og derfor bestilte man det.
 Om det som tidligere forudsat bør anskaffes
 af det Lolland-falsterste Jærnbanelokst, medens
 Staten skal give Rentegarantien der-
 for, og det saa senere skal gaa over til
 Staten, hvor det jo rimeligvis vil komme
 til, eller det lader sig gøre efter det Stand-
 punkt, Forhandlingen nu staa paa, at lade
 Staten selv anskaffe Materialet, er et Spørgs-
 maal, jeg maa tage Anstand paa. En Ting
 er klar, nemlig at hvis det kan gaa over til
 Staten straks som Ejendom, altsaa betales
 af Staten, kan denne ikke nøjes med at give
 Rentegaranti for Beløbet: saa maa jeg tage
 selve Beløbet paa forventet Tillægsbevilling.
 Jeg er imidlertid ikke i Stand til nu at sige,
 hvilken af disse Veje det er rigtigt at gaa,
 om man kan gaa den Vej, som Udvalget
 har antydet. Jeg er enig med den ærede
 Ordfører i, at Endringsforslaget er usornødent,
 thi saaledes som Formuleringen af Lovfor-
 slaget er, staaar efter min Mening begge
 Udveje aabne for mig, og jeg har nu for-
 klaret, hvorledes Stillingen her er med Hen-
 syn til Rentegarantien. Med Hensyn til
 Forspørgsmaalet kan jeg godt forstaa, at
 det ærede Medlem for Københavns 4de
 Valgkrets (Scharling) sagde: Hvorfor bevilge
 Regeringen mere, end den har forlangt?
 Det ærede Medlem maa imidlertid ikke glemme,
 at Regeringen har tidligere forlangt det
 Broanlæg, som Flertallet nu foreslaar at
 bevilge. Regeringen har tidligere ønsket det,
 men har ikke kunnet sætte det igennem, den
 er bleven trængt tilbage til at maatte fore-